

до Кавала като широко живописно платно, върху което греят огненосиньо, златисти и розови утра се сменят от оранжеви залези, пейзажът е декоративно красив, неговата реалност се развива на границата на приказното. Цветното светоусещане е стилизирано разнообразно: импресионистичното платно става декоративно, а декоративното – по детски наивистично. Виолетовите гънки на Пиренеите с петна от кармин се сменят с улиците на Мадрид с жълтите, сини и червени трамваи, и стражари с бели каски.

Автентичното усещане за мястото е заложено в документалните щрихи, съчетани с любопитните. Защото какво е един пътепис без любопитното? И какво е предметното без живия човешки дъх, който да го нарисува – и себе си в него?

*Всички цитирани произведения са от Димов, Д. Съчинения в 5 тома, т. IV, С. 1974.